

Rector, Professor C. Nielsen. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 425.)

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastet, efterat være oplæst, under Afstemning og vedtoges med 51 Stemmer mod 1.

Man gif derefter over til det følgende Nummer paa Dagsordenen: Tredie Behandling af Udcast til Lov om en extraordinair Pension for forhenværende Rector, Professor C. B. Rosenfahl. (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 426).

Ingen begjærede Ordet og Lovudkastet fattes derfor, efterat være oplæst, under Afstemning og vedtoges med 55 Stemmer mod 2.

Begge de vedtagne Lovforslag gaae nu til Landsthinget.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov angaaende Dannelsen af et Kirkeraad.

Schiern: Jeg ønsker et Øieblik at føre Forhandlingen tilbage til Grundlovens Standpunkt. Det blev igaar, især i Begyndelsen af Forhandlingen, som ogsaa senere oftere fremhævet, at der ikke staaer et „skal“ i Grundlovens § 80; man sammenstillede de Ord, som her staaer: „Folketings Forsatning ordnes ved Lov,“ med Ordene i Slutningen af den 22de Paragraph, hvor der staaer: „Undtagelser for visse Klasser af Embedsmænd, foruden den i § 78 fastsatte, bestemmes ved Lov,“ og man satte disse Steder i en bestemt Modfatning til andre Paragrapher i Grundloven, hvor dette „skal“ forekommer, navnlig med § 88, hvor det hedder: „Alle Indskrænkninger i den frie og lige Afgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulde hæves ved Lov,“ eller § 98, hvor det hedder: „Intet Lehn, Stamhuus eller Fideicommiss kan for Fremtiden oprettes; det skal ved Lov nærmere ordnes, hvorledes de nu bestaaende kunne over-

gaae til fri Eiendom.“ Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgfreds (Barfod) havde den Mening, at fordi der i den her omhandlede Paragraph, § 80, ikke staaer et „skal“, saa maatte der ved den være givet en anden Regel end i de nævnte Paragrapher, hvor dette Ord findes.

Derfor man nu overhoved vilde slutte paa en saadan Maade, saa kunde man ad en anden Vej lige saa vel komme til at udbrage aldeles modsatte Resultater. Hvis man saaledes vilde tage Hensyn til § 24, hvori det hedder: „Forandringer i disse Bestemmelser kunne skee ved Lov“, saa kunde man ligesaa godt sige, at da der i § 80 ikke staaer, at Folketings Forsatning kan ordnes ved Lov, saa maa Meningen paa Grund heraf netop være den, at Folketings Forsatning skal ordnes ved Lov. Derfor vil altsaa Ingen kunne indlade sig paa at følge den ærede Rigsdagsmands Maade at slutte paa. Seer man derimod hen til andre Paragrapher i Grundloven, saa er det tydeligt, at de udtale dem paa en aldeles lignende Maade som i § 80, hvor der ganske sikkert kun er Tale om Noget, der skal skee, om noget Befalende. Naar det f. Ex. i Grundlovens § 38 hedder: „Medlemmerne af Folkethinget vælges paa 3 Aar“, saa findes der der noget saadant Bydende; naar det i § 52 hedder: „Finansforslaget behandles først i Folkethinget“, saa er dette ikke beskribende, det er ikke Noget, der kan skee, men Finansforslaget skal først behandles i Folkethinget. Det var derfor fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) igaar sagde, at der her var „et Grundlovsbud“, ligesom det forholdt sig rigtigt, naar han sagde, at vi her som i de andre lignende enkelte Tilfælde ikke kunne glemme at see hen til Forhandlingerne i den grundlovgivende Rigsforsamling. Jeg skal ikke nu gennemgaae disse enkelte Paragrapher, men ligesom med Hensyn til § 22 Udvalgets Mening af et af Udvalgets Medlemmer, Conferentsraad David, dengang giengavs saaledes, at „Udvalgets Flerhed har villet have fastsat, at Undtagelser for visse Klasser af Embedsmænd — ikke alene den, der for Dommere er